

sokat fogadtak, hanem hagyományos kínai képzésben más alapképzettségűeket, de akkor vajon hová kerülnek majd be az egészségügyi rendszerben, mi lesz a hivatalos titulusuk? Hiszen a homeopátia orvos kezéhez kötött gyógymód. A nyugat-európai gyakorlatnak is megfelelően, például Ausztriában, Svájcban, Németországban, a szakorvos sokszor képzett homeopata.

– **Személyes kérdés: meglepő fordulat az önéletrajzában, hogy ön okleveles szülésznő is.**

– Elsőre nem vettek föl az egyetemre mint osztályidegent, és hogy legyen egészségügyi gyakorlatom, az újabb felvételiig elvégeztem a szülésznőképzőt, sőt a Péterfy-kórházban dolgoztam is a szakmában. Folyamatosan tanultam, úgyhogy már nem lehetett elutasítani semmiféle mínusz pontszámmal, végül a maximummal kerültem be. Így érettebben mentem az egyetemre, mint a társaim, és harmincéves voltam, mire végeztem.

– **Kínaiul is tud?**

– Tanultam ugyan két évig, de földartam az írás miatt, azt nagyon nehéznek találtam. A lányom, *Tímea* viszont kínai orvoshoz ment feleségül, neki van a legmagasabb, hatos szintű kínai nyelvvizsgálója. Itt és kint is megtartották az esküvőjüket. A férje fogorvos.

– **Nem is hittem volna, hogy ennyi feladatkör mellé befér még egy gyerek is...**

– Ezt csak egy nagyon segítőkész és toleráns társsal lehet megcsinálni. A férjem patológus, a Szent István Kórház főorvosa volt, egyetemi oktató, most már nyugdíjas. Ő még mint szülésznő ismert meg, és azt mondta: „Magában több van, tanuljon!” 43 éve vagyunk együtt... Nélküle és édesanyám nélkül ezt az egészet nem lehetett volna végigvinni. Kicsit kétlaki vagyok, bár a net segítségével sok mindent Pestről is el tudok intézni, de azért Pécsre is gyakran kell utaznom. Ez kitölti az életemet, hiába vagyok én is nyugdíjas, most is aktívan kell dolgoznom. Tegnap épp Marylandból hívott egy beteg...

– **Ezek szerint gyógyít is a sok szervezési munka mellett?**

– Hogyne, hétfőn és szerdán reggeltől estig itt vagyok a Yamamoto Intézetben. Kifejlesztettünk egy speciális technikát az akupunktúrában, amellyel mozgásszervi rehabilitációt végzünk, fájdalomszindrómákat, onkológiai betegeket kezelünk, stroke utáni rehabilitációt végzünk, és hipoxiás gyerekeket gyógyítunk.

– **Hogyan találkozott dr. Yamamotoval, a világhírű neurológusprofesszorral, az akupunktúra egyik mikrorendszerének felfedezőjével?**

– Egy fejfájás-konferencián vettem részt Japánban, és a szünetben megkért, hogy vigyázzak a táskájára, míg kimegy. Amikor visszajött, beszélgetni kezdtünk, érdeklődött, hogy tetszettek az előadások. Mondtam, hogy nagyon érdekesek voltak. Erre közölte: jöjjen ki, tanuljam meg a módszert.

Mire elintéztem, két év is eltelt, de megérte. Többször voltam nála hónapokig. Sokat köszönhetek neki, olyat nyújtott nekem ezen a pályán, amivel Európában egyedül vagyok. Róla neveztük el az intézetünket. Életem egyik nagy találkozása, éppúgy, mint a férjemmel vagy *prof. dr. Szász András*s, aki meghívott és befogadott a biofizikai tanszékére PhD-hallgatónak, majd tudományos munkatársának. Létrejönnek ilyen találkozások mindenkinél, de fontos, hogy fölismerjük, ki az, akiben bízhatunk, és ő is föl kell ismerje bennünk a lehetőséget, és azt, hogy egymás hasznára tudunk lenni.

– **Lesz, aki folytatja ezt az óriási munkát ön után?**

– Ez az egyetlen, ami aggaszt, mert még nem igazán találtam meg azt, aki ennyi mindent át tudna venni. Csak bízhatok benne, hogy sikerülni fog. Jelöltek vannak, de mindenki megijed a feladattól.

– **Rendkívül fiatalos, makkegészséges, ám ha mégis megbetegszik, mivel kúrálja magát?**

– Kopogjuk le, komolyabb bajom nincs! Mindig valami bal-esetből kifolyólag kezeltek. Egyszer nagyon súlyosan megemeltem magam, porckorongsértem lett. Műteni kellett, utána akupunktúrával váltam járóképessé. Másodjára szintén volt egy gerincsértem, amelyet úgy szereztem be, hogy egy hivatalos kipróbálásra kapott masszázsigyára ráfeküdtem, és az előző műtét helyét szétnyomtam... Pechemre két évvel ezelőtt pedig elcsúsztam külföldön egy márványpadlón, és a csípőm tört el, ami nem betegség, és osteoporosisom se volt, úgyhogy a repülőutat egy finom kis platinaprotézissal tettem meg. Jövök-megyek, szaladok, jól vagyok. Homeopátiás, akupunktúrás kezelést egyaránt használok, ha kell. Van ugyan alkati szerem is, de most csak egy multivitamin szedek. Mindössze a legalább nyolc óra alváshoz ragaszkodom. Azazhogy ragaszkodnék.

– **Hogy kapcsolódik ki?**

– Zenével: 17 évig tanultam zongorázni, *Szenhelyi Miklós* hegedűművész édesanyja volt az oktatóm. Egészen kicsi gyerekként hallottam először zongoraszót, akkor szerettem bele. Ha

úgy érzem, nagyon sok a bajom, egy *Beethoven*-zongoraverseny visszaadja a lelkem nyugalmát, tökéletesen relaxál. Egyébként festeni és rajzolni is szeretek. Édesanyám adott ilyen tartást, ő is hallatlanul erős volt, özvegyként rengeteg munkát vállalt, hogy jó oktatást kapjak, mind a zenében, mind az orvosi képzésben. Csak azzal tudtam meghálálni neki azt a hihetetlen sok lemondást, amit értem tett, hogy jól tanulok, és mindig következetesen, lelkiismeretesen végzem a munkám. Népköztársasági ösztöndíjat szereztem, hogy könnyebben bírjuk anyagilag, hiszen reggeltől estig dolgozott, hogy biztosítsa a körülményeket. A sors ironiája, hogy több mint nyolcvanévesen ugyan, de egy gyógyszer mellékhatása miatt hunyt el. Ez is az oka annak, hogy ennyire megszállottja vagyok az integratív medicinának.

Ördög Virág

750 éves teknőssel Kínában